Ч. 269 Пятниця 31 падолиста (13 грудня) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскоі“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинцыі:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

З Ради державноі

Перший день дебати буджетовоі був мало інтересний і крім виступленя антисемітів против Угорщини не виходив поза рами звичайности. Головну характеристику дебати сего дня подали ми вже коротко в перегляді політичнім. За то далеко цікавійший був другий день дебати, а головну вагу еі зазначили бесіди молодоческого посла Крамаржа і президента міністрів ґр. Баденього.

Пос. Крамарж зачав свою політичну часть бесіди від того, що сказав, що система ґр. Баденього не есть нічим иншим, як лиш дальшою системою ґр. Таффого, системою непарляментарного правительства, котре стоіть поза парляментом. Настала лиш о стілько зміна, що ґр. Бадені старае ся пізнати не лиш парлямент, але й народи та іх потреби, чого ґр. Таффе не міг зробити, а метода поступованя з ческою опозицею змінила ся зовсім до ґрунту. Давнійше обходжено ся з Молодочехами яко з партиею розбиваючою державу. Ґр. Бадені мав на стілько політичноі розваги, що змінив ту систему. Він бодай в товариском зношеню не дае собі робити приписів від праґского намістництва. Ґр. Бадені уважав за свій обовязок інформувати ся і у нас о потребах нашого краю і народу. Була то прихильність для нас і ми оказали ему таку саму прихильність.

Не були то ніякі переговори, ніякі умови. Ми не були в тім положеню, щоби могли приняти якісь предложеня ґр. Баденього, а й ґр. Бадені не був в тім положеню, щоби приймав якісь предложеня з нашоі сторони. Я не думаю, щоби ґр. Бадені тому заперечив, що він виніс лиш то враженє, що ми не думаемо зійти з нашого принципіяльного становища, доки не будуть поставлені основи до национально і політично справедливого полагодженя нашоі проґрами.

Ми вдоволені тою зміною, а то длятого, бо знаемо, що президент міністрів не зробив тоі зміни задля красних наших очий, або задля прихильности поодиноких осіб, лиш длятого, що пізнав, що ческий нарід заслугуе, щоби з ним инакше говорити. Ми не змінили нашого становища супротив правительства, будемо поборювати правительство як і давнійше, бо не рахуемо ся о правительство, але о систему; але тон буде зовсім инший як давнійше. Коли до нас відзивають ся чемно, то не маемо причини бути простацкими. Кажу отверто: се нове поступованє есть може й користне для нового правительства, але оно ще за слабе, щоби видержало пробу сили, за делікатна цьвітка для грубих рук праґского намістника.

Нас в однім офіцыяльнім артикулі прошено до танця і тихенько думано собі, що межи нами а ческим намістником прийде може до помиреня. Коли ґр. Бадені думае, що може з нами особисто навязати ліпші відносини, то нехай не забувае, що межи нами а ним нема ворожости, він нам не зробив нічого злого, а ми ему; але межи ґр. Туном а ческим народом лежить важка минувшість, котроі не можемо забути. Він майже першого дня по обнятю уряду намістника заявив, що уважае своею головною задачею знищити молодоческу партию. Як випала борба, знаете. Ґр. Тун побитий на цілій лінії, а верненє правительства до иншого поступованя есть для него новою поражкою. Ми не жадаемо димісиі ґр. Туна, то лишаемо розвазі президента міністрів. Коли правительство схоче бути справедливим супротив нас, то ми злим не відплатимо ся. Але не хочемо бути пилкою в руках правительства. Нема иншого способу як лиш справедлива згода межи Чехами а Німцями від народу до народу. Ми хочемо лиш правдивоі свободи. Недугою нашоі держави есть лиш централізм: правительство есть централістичне і хоче таким позістати; ми хочемо як раз противного і для того голосуемо против буджету.

По сім промавляв пос. Діпавлі, а відтак президент міністрів ґр. Бадені.

Бесіда президента міністрів.

Висока Палато! Коли я може перед якими шести неділями розвинув перед вис. Палатою проґраму правительства, і мав нагоду докинути і свое слово до дебати над сею проґрамою, то правительство властиво не мало би причини брати участь в теперішній розправі. А коли мимо того забираю слово, то длятого, що правительство не хоче поминати ніякоі нагоди, щоби дати доказ, що знае вповні вагу сеі Палати. Теперішна дебата дае мені нагоду не лиш відповісти на всілякі порушені справи, але також виступити против деяких непорозумінь або сумнівів, та пояснити близше деякі моменти, котрі може не зовсім виразно понимае ся.

Бесідник подякував відтак комісиі буджетовій за то, що она так борзо залагодила свою роботу, присьвятив відтак теплу згадку бл. п. ґр. Таффому і підніс его заслуги, а зазначивши, що правительство буде уважати за свою найвисшу задачу перевести угоду з Угорщиною, заявив, що правительство в сій важній справі не буде ворожо поступати, а скрайні

ЧОРНИЙ ПУДЕЛЬ.

(З анґлійского. — Е. Уайта).

— Ти мені може й не повіриш — говорив мій приятель Тейлор і гладив рукою бliскучу шерсть свого чорного пудля — а таки він мав тогди, коли я его дістав, для мене вартість тисяча долярів.

— Тоі весни, коли ми розлучили ся — говорив він дальше — скінчив я мої науки і поіхав до Льондону. Опісля мав я поіхати до Европи, але не так склалось, як ждалось. Правда, я поіхав до Льондону, але остав ся там довше, як то первістно собі постановив, бо там пізнав я Едиту і в шість неділь опісля були ми вже заручені з собою. Прочу часть літа перебув я в Шкоціі у свояків моеі судженоі, а коли она сеі осени іхала до Ніцци, постановив я, розуміе ся, відпровадити еі аж туди. Аж до Парижа іхали ми разом, але в послідній хвили мусів я там задержати ся, а моя суджена мусіла іхати сама дальше; я обіцяв ій, що найдальше за тиждень поіду за нею. Правду сказавши мені не стало гроший, а ті, що мені мав надіслати мій батько, якось не надходили; я не хотів сказати того Едиті, а лиш удав, що якісь важні орудки задержують мене в Парижи. В чотири дні пізнійше наспів лист від мого батька. Він написав мені, що годить ся на то, що я заручив ся і прислав мені крім приобіцяних гроший ще й тисяч долярів на якийсь відповідний дарунок для моеі судженоі. А що я моій судженій дарував був на заручини лиш звичайний золотий перстінь з диямантом, то мене дуже зрадувала великодушність мого батька і я зараз на другий день пішов купити щось відповідного для моеі любки, з котрою мав побачити ся вже на другий день. Я пішов по найславнійших склепах ювілерских при улици Опери, а дорогоцінні вистави, обчислені на то, щоби видурити який американьский долир від богатих подорожних, так мене отуманили, що я спершу сам не знав, що купити. Гроші, що мені зразу видавали ся так щедрим дарунком, показали ся мені в виду тих дорогоцінностий дуже малою сумою і я вже сумнівав ся, чи знайду щось відповідного. Аж ось впав мені в очи прекрасний ґерданчик зроблений з двох рядків перел повязаних місцями клямерками з маленьких диямантів. Ґерданчик той лежав в шкатулці, виложеній синим аксамітом, і скоро я его побачив, так і зараз постановив купити.

— Що за той ґерданчик? — спитав я.

— 5000 франків, мій пане — відповів ювілер.

Як-раз тілько гроший, що я мав! Я так тим урадував ся, що й забув поторгувати ся, та й зараз купив. Ту малу синю шкатулку мали вже запакувати, коли ювілер побачив, що замочок від ґерданика щось попсований і став звиняти ся та обіцяв направити і на другий день прислати. Я сказав ему, що мені то не на руку, бо хочу ще вечером іхати поспішним поіздом до Ніцци, а він тогди надумавшись обіцяв мені прислати его точно о 6-ій годині вечером.

Коли я вже виходив із склепу, побачив, що коло мене стояла якась пані, котроі я доси не видів. А не так побачив я ту паню, як еі білу руку з довгими товенькими пальцями, на однім з котрих був перстінь з рідко красним диямантом. В руці мала маленький дорогим каміням висаджений годинник, а коли я вже пустив ся виходити, промовила она кілька слів мельодийним голосом. Але я занадто думав о тім, як то Едита буде тішити ся тим дарунком, як щоби мені було при голові придивляти ся тій пани і я вийшовши на улицю, забув о ній.

Я вернув точно о 6 годині домів і застав вже там направлений ґерданчик. Шкатулка була вже завинена в папір і я сховав еі до кишені в середині сурдута, а відтак спакувавшись чим скорше в дорогу, пішов на дворець. Там купив я білет першоі кляси, а давши кондукторови на пиво, мав вже надію, що буду міг вигідно іхати сам один в пересіку ваґонові. Аж нараз отвирають ся двері і в послідній вже хвили входить якась пані та сідае собі під вікном у ваґоні. Двері луснули, машина засвистала хрипливо і поізд покотив ся.

елементи, які тут і там сполучають ся против державноі гадки, буде публірювати.

Ческа справа.

Що-до якихъ переговорів межи правительством а Молодочехами, мушу то сказати, що о переговорах можна лиш тогди говорити, коли есть якась основа до того, основа до порозуміня. Таких переговорів не було. Коли-ж члени правительства зі згаданими послами, як і з репрезентантами других партий, що не ставлять правительству ненавистного або безусловно ворожого опору, приступили до дружних відносин, то сповняють тим не лиш свій обовязок, але й ділають в дусї заявленя з 22 жовтня с. р., після котрого мирне сожитє всїх народів Австриї становить одно із перших жадань, після котрого дальше вільне правительство супротив партий есть незвязане, змагає до витвореня мирного стану в королевстві ческім а при тім ожидає, що репрезентанти ческого народу подадуть помічну руку до успішного для держави і народів розвою відносин сего краю.

Впрочім згадані пп. посли заявили вчера і нині, що будуть голосувати против буджету, а то чей може дати доказ, що ті нїби якісь переговори не зайшли дуже далеко. Але коли ті пп. посли хотять ще й тепер держати ся засади опозициї, то може бодай признають, що іх остра опозиция не есть наслідком поступованя сего міністерства. Правительство буде старати ся о зближене народностий специяльно в Чехії отвертими і законними средствами, бо найголовнїйші жаданя дадуть ся осягнути лиш через спільне порозуміне. Що-до справ економічних, то правительство й о то старає ся, але приречене в сїй хвили зробило би навіть клопіт самим згаданим послам, бо они мусїли би за буджетом голосувати.

Перегляд політичний.

На вчерашнім засїданю Палати підчас дебати буджетової промавляв між иншими пос. Романчук против буджету. — Пос. Вахнянин обговорював лихе положене селяньства і домагав ся реформи податкової та зменшеня податку ґрунтового. — По засїданю відбула ся нарада предсїдателїв клюбів над проґрамою робіт аж до сьвят. Постановлено голосувати за переходом до специяльної дискусиї над буджетом, а серед того залагоджувати помешші закони.

Вчера відбула ся під проводом ґр. Баденї'ого нарада кабінетова.

Сербский правительственний орґан „Виделоˮ доносить, що межи Сербією а Грециєю прийшло до порозуміня що-до спільного противдїланя змаганям болгарским в Македониї. Оба правительства обіцяли Туреччинї поміч в успокоеню сеї провінциї.

Новинки

Львів дня 12 грудня 1895

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ц. к. комісарів повітових: Меч. Стрільбицкого з Добромиля до Бялої, Вяч. Сеньковского з Гусятина до Добромиля, Володисл. Ґавиньского з Турки до Долини, дра Богусл. Амброзевича з Підгаєць до Гусятина, дра ґр. Адама Тарновского з Кольбушової до Кракова; ц. к. концепістів Намістництва: Стан. Тебинку з Долини до Перемишля, Зен. Ґлажевского з Старого міста до Підгаєць, Альфр. Ленчиньского з Бохнї до Кольбушової і практикантів концептових Намістництва: Брон. Висневского зі Скалата до Старого міста, Йос. Збишевского з Тарнобжеґа до Домбрової, Мих. Вержховского з Жидачева до Турки, Стан. Красиньского з Мельця до Горлиць, дра Вит. Сїнкевича з Горлиць до Ясла і Тад. Гординьского з Долини до Бохнї.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** ухвалила на засїданю з дня 9 грудня с. р.: 1) Затвердити вибір Йос. Вуйцика, директора ґімназиї в Ярославі, на заступника предсїдателя ц. к. окружної Ради шкільної в Ярославі і вибір Івана Мирковского управителя народної школи в Угнові на представителя учительства до ц. к. окружної Ради шкільної в Раві; 2) іменувати о. Мих. Яцковского заступником греко-кат катихита при рускій ґімназиї у Львові; 3) зорґанізувати трету школу народну 1-клясову в Жовтанцях від 1 лютого 1896; 4) приймити до відомости справоздане краєвого інспектора шкільного з візитациї народних шкіл в повітї мостиским.

— **Холера.** На 10 грудня с. р. полишило ся з попередних днів 5 недужих на холеру осіб в лїченю, а то в Нижбірку новім, гусятиньского повіта, одна, а в Брикули новій, теребовельского повіта 4. Дня 10 грудня занедужала одна особа в Нижбірку, а одна умерла, а в Брикули виздоровіли дві особи, так що лишило ся ще в лїченю три особи: одна в Нижбірку, а дві в Брикули.

— **Кошти науки в народній школї.** Віденьскі часописи подають таку статистику пересїчних коштів науки кождої дитини в народній школї в австрийских провінциях. І так в Австриї Долїшній, коштує она річно 20 зр., Чехиї 15, в Мораві, Зальцбурзї, Австриї горішній і на Шлезку, по 14 зр., в Стириї і Карнтиї по 12 зр., в Тиролї і Побережи по 11 зр., в Країнї 8 зр., в Дальматиї 7 зр., в Галичинї і Буковинї по 6 зр. на рік за одного ученика. За те-ж просьвіта стоїть в нашім краю і на Буковинї низше, як у всїх других австрийских краях.

— **Смертельність в Австриї в 1894 роцї.** Після справозданя виданого недавно санітарним відділом австрийского міністерства справ внутрішних умерло в цїлій австрийскій державі в 1894 роцї 715.188 осіб, т. є. о 25.177 осіб більше як в 1893 роцї. Взагалї рік 1894 визначив ся значною смертельностию, бо від двайцятьох лїт лиш три роки перевисшили его що-до смертельности, а то: рік 1873-ий, в котрім померло 802.273 осіб, рік 1890-ий з 719.289 помершими і рік 1892-ий, в котрім було 721.260 випадків смерти. До збільшеня смертельности в 1894 ім році причинила ся передовсїм холера в Галичинї і Буковинї, на котру померло о 7950 осіб більше як в роцї 1893 і кір, що пожер о 6.732 жертв більше, як в попереднім роцї. Збільшила ся також смертельність на дифтерию, а натомість о много менше випадків смерти було на тиф і на віспу. На віспу умерло в згаданім роцї в цїлій Австриї 2.506 осіб, а з того в самій Галичинї 2.045. В чотирох провінциях австрийских не було нї одного випадку віспи.

— **Крадежи.** В Кротошинї під Львовом обікрала якась служниця зі Львова господиню Марию Орищак. Ідучи до Львова вступила до хати з просьбою, щоби їй позволили загріти ся. Однако за гостинність віддячила ся так, що коли дізнала ся, що Орищакова вибирає ся до Львова, удала що іде в дальшу дорогу. Але по якімсь часї вернула назад до хати і не заставши вже господинї, вислала еї донечку по булку до коршми а сама за той час, заки дитина вернула украла коралї, кожух і инші річи вартости звиж 100 зр.

— **Увязнене розбійника.** Перед кількома днями доносили ми, що в місцевости Трояна в Кра.

Мене взяв гнів, що не можу сам один їхати і навіть закурити циґара, котре вже приготовив. Цікавим оком глянув я на незнакому паню, що була убрана в коштовній жалобі і побачив, як щось чорного зарушало ся коло неї; я думав перед тим, що то лежить якась баранкова шапка, а то був маленький, французский пудель. Коли песик встав і видивив ся на мене, побачив я у него на шиї срібний нашийник, від котрого звисала мала колодочка в видї серця.

Я взяв ся читати якесь оповідане та й забув на все, аж ось може в пів години злякав ся від того, що щось холодного і вогкого потерло ся об мою руку. То пудель доторкнув ся моеї руки носом, хотів очевидно познакомитись зі мною. — „Шіко, ходи сюди! — відозвала ся панї, якимсь дивно менї знакомим голосом, але песик не слухав і лиш вимахував хвостом, коли я его погладив.

— Вибачте, що пес не дає вам спокою, а ви може ще й не любите псів — відозвала ся моя товаришка в подорожи.

Розумie ся, я сказав їй, що люблю пси, особливо пудлї, а сказав так тим більше для того, що та панї була молода і хороша, а милий і солодкий еї голос менї сподобав ся. На дармо пригадував я собі, де я вже его чув. Коли я по хвили побачив, що она не має нї книжок нї ґазет до читаня, подав їй одну із своїх ілюстрованих часописий а она подякувала за то чемно. Пізнїйше навкучилось менї читати і я завів розмову з тою панею, та спитав, чи она також їде до Нїцци. Она відповіла, що так, та розповідала опісля, що з нею мала ще їхати еї сестра, але в послїдній хвили написала, що не може їхати. Тимчасом батько еї, що задля поратованя здоровля перебуває в Нїцци, завізвав еї телеґрафічно і она тепер їде сама, хоч дуже не любить сама їхати та ще в ночи. Купе для дам було вже повне і она мусїла зайти до сего ваґона, бо кондуктор казав, що вже нема нїгде місця. Я сказав їй, розуміє ся, що дуже рад з еї товариства, на що она усьміхала ся, і спитала ще, чи я довго побуду в Нїцци. Відтак стала она розповідати про богато загально знаних людий і казала, що то еї приятелї, та що й я познакомлюсь з ними. Наконець коли вже настала пізна пора, виймила якийсь копичок з перекусками та запросила і мене, щоби я з нею вечеряв. Кухарка — казала она — тілько наклала їй всего до коша, що стало би й на шість осіб. Та й справдї так було і я приняв еї запрошене та добре собі попоїв.

— Яка то добра людина! — думав я собі — як то дуже сподобає ся она Едитї! — і я став їй розповідати, чого їду до Нїцци, та говорив богато о любій дївчинї, що там на мене ждала. Она слухала цікаво, а я ще додав: Побачате, як она вам буде за то вдячна, що ви менї зробили подорож так приятною.

— То випиймо на еї здоровле — сказала весело моя товаришка і виймила з кошичка малу, срібну фляшинку прекрасної роботи. — Я все везу з собою коняк від припадку — сказала она наливаючи до чарки і подаючи менї з усьміхом. — На здоровле Едити! — Я випив коняк і похвалив его, бо був дійстно добрий. Она взяла чарку від мене та налила й собі, але лиш кілька капель і ледви що губи замочила.

— Не дивіть ся на то, що я так мало пю, та не гадайте, що так мало добра бажаю вашій судженій; але я не можу так пити, як ви мужчини. Для мене такий напиток то лиш ліком.

Зараз по тім став мене сон морити, я урвав розмову і положив ся о скілько можна було вигідно, накрив ся коцом і заснув. Я спав, видко, таки добре, бо коли отворив очи, то був вже білий день. Лиш голова мене болїла і чогось в нїй шуміло, мабуть від того, що я так твердо спав. Панї сидїла під вікном і читала ту ґазету, що я їй дав. Коли побачила, що я пробудив ся, сказала, що я умію спати. Для неї була ніч страшна і она рада з того, що вже доїзджаємо до Нїцци. Менї стanула Едита перед очима і та несподїванка, яка еї чекає. Той ґерданчик певно їй сподобає ся. Але аж тепер прийшло менї на гадку, що я при такім купнї повинен був порадити ся якоїсь женщини. Моя товаришка була як-раз до того, а ґерданчик можна було ще відміняти, коли-б він показав ся невідповідним. Я розіпняв сурдут, виймив шкатулку з кашенї, розвинув і отворив — а она порожна.

Я звернув ся зараз до моеї товаришки, котра як би чогось неспокійна, дивила ся, що я роблю. Здоймила з руки рукавичку і поклала руку на груди, як би зловила ся за серце. На пальци сьвітив ся диямант, той сам, що день перед тим в склепі ювілера так дуже звернув був на себе мою увагу. Яж тепер здогадав ся я всего, прискочив до неї і зловив еї не конче делїкатно за руку. — Віддайте менї ґерданчик, злодійко, бо то ви его украли — крикнув я як несамовитий; — аж тепер я вас пізнав, ви стояли вчера в склепі коло мене і я пригадав собі перстїнь і ваш голос. Ви чули, що я сим поїздом хочу їхати до Нїцци! Ви

їні напав якийсь незвістний розбишака на одну хату, чоловіка убив а відважну жінку, що з ним борола[с]я, тяжко покалічив ножем і лише на крик дитини утік, боячи ся, що можуть надійти люди. Той самий злочинець вирізав відтак в місцевости Лочич на стирийскій границі одну родину зложену з троїх людий і обрабував їх. Тепер доносять з Целлю, що жандамерії удало ся вислідити і увязнити его. Єсть се якийсь Франц Серне і походить з Ст. Ґотгард в Країні. Єго відставлено до целийского суду.

— **Найбільші ліси на земли**. В послідним випуску французкої часописи Revue Norticole подають такі цікаві подробиці о найбільших лісах на кули земскій. До великанів належить передо всім праліс в північній Америці в краях Кібек і д'Онтаріо, на північ від ріки сьв. Лаврентия. Той ліс тягне ся в північнім напрямі до ріки Гедзен, а звідтам аж до Лябрадора. Єго довжина виносить 3750 кільометрів, ширина 1600 кільометрів. В полудневій Америці суть величезні ліси в долині Амазонки і на північно-західній стороні Бразилиї. Они мають 3300 кільометрів довжини і 2000 ширини. Подорожні, котрі перейшли півперек середної Африки, згадують, що в долині ріки Конґо до жерел Ніля і ріки Замбесі розтягае ся велеканьский ліс, котрого довжини ще не змірено, ширина-ж его виносить 4800 кільометрів.

— **Хіньскі жарти**. В провінциї Гупе устроюють Хінці при великій суші предивну комедию. Именно вбирають пса в різнородні платки, привязують его до стола і так его обносять через місто. При тім всі вірять, що ціле місто мусить сьміяти ся з такого чудного походу, так що той загальний сьміх зверне на себе також увагу богів і що они також засьміють ся. А в такім случаю мусить переломити ся лід, бо боги позволять, щоби змії мешкаючі в облаках, зібрали воду і вилили єї на землю. Сего року ужили в Ганкав на середнім Янґсенкянґу сего способу; але при тім хотіли Хінці покпити собі з мандаринів. Отже они вбрали вибраного пса в мундур мандарина, поклали ему на голову капелюх з червоним ґузиком, а поза ухаповтикали галузки барвінку замість павиних пер. Вкінци привязали псови до носа звістні кістяні окуляри мандаринів. Так похід рушив в місто і викликав всюди велику радість. Лише мандарини не були вдоволені і спонукали ґенерала, щоби розігнав товпу, а проводирів арештував. З арештованих трох убито, а десятьох побито кіями.

— **Померли**: Петро Заячківский, емеритований ад'юнкт фабрик тютюну, в 61-ім році життя, в Станіславові; — онногди в Візбадені в Німеччині кравець Дове, що винайшов охоронний панцир перед кулями; — о. Іларий Попович, парох в Стрию, в 65-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

Товариство взаимн. кредиту „Дністер" числило з кінцем падолиста с. р. 203 членів з деклярованими 216 уділами на суму 10,800 корон. Позичок уділено 143 в сумі 43,950 корон. Вкладок щадничих було 53 на суму 28,470 корон 58 сотиків.

Оборот касовый виносив 71,421 конон 98 сотиків.

Рахунок приходу і розходу по день 30 падолиста 1895.

Прихід.

На фонд резервовий	корон	398·—
„ уділи	„	7.165·26
„ вкладки до обороту	„	29.630·58
„ рахунок біжучий	„	16,102·—
„ позички на скрипти звернено	„	1.049·11
„ „ „ векслі	„	240·—
„ побрані відсотки	„	1.487·98
„ кошти адміністрациї	„	157·97
з щадниці почтової	„	15.191·08
	разом корон	71.421·98

Розхід.

На вкладки щадничі звернено	корон	2,241·25
„ позички на скрипта	„	40,020·—
„ „ „ векслі	„	3,930·—
„ кошти адміністрациї	„	411·64
„ процент	„	15·67
„ кошти засновання	„	200·30
„ рахунок біжучий	„	7,602·—
До щадниці почтової	„	16,692·30
Готівка в касі	„	308·82
	разом корон	71,421·98

Телеграми.

Відень 12 грудня. Вибори до віденьскої ради громадскої мають відбути ся в лютім.

Відень 12 грудня. Засїданя Ради державної **закінчать ся 21 грудня, а розпічнуть ся** знову 10 лютого слідуючого року.

Константинополь 12 грудня. Султан післав Кіямілови-паші (вигнаному недавно з Константанополя) цінний дарунок на спомин і збільшив платню в четверо.

Константинополь 12 грудня. Міністер справ заграничних повідомив амбасадорів, що султан підписав вже ферлан призволяючий на переїзд других кораблїв стациийних через Дарданелї.

Рим 12 грудня. Вісти з Африки суть дуже невідрадні. Здаєсь, що войска Рас-Манґаши окружили цілу армію ґен. Баратієрі'ого.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продае слідуючі книжки: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаічні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Дніпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. І. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темнаві драма 20 кр. — Юлий Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна драма 20 кр.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаемо після годинника середно-европейского; він ріжнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелізници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 ран о.

дали мені в коняку щось на сон, і гадали, що втечете, заким ще спостережу. Плян був хитрий, але не удав ся. Віддайте мені зараз ґерданик, анї то зараз поклячу поліцию, скоро лиш приїдемо до Ніцци. — Сподіваючись на певно, що она віддасть мені зараз мою власність, я вже й наставив руку; але я перечислив ся. Она лиш випростувала ся та видивила ся на мене, а відтак відозвала ся таким голосом, що анї крихти не нагадував давнійшої єї солодкої бесіди:

„Ви робите мені закид великого злочину, котрого я не допустила ся. Я сама одна і до того женщина; — голос єї став тут дрожати і мені вже робило ся встидно, що я так поступив собі з нею — а коли ви загубили той ґерданик, і тепер кажете, що я его украла, то маєте до того лиш ту одну причину, що в сїм ваґоні не було більше нікого лиш ми обоє. Коли ви отворили шкатулку і побачили, що она порожна, а я увиділа ваш страх, то й зараз поняла мое страшне положене. На щастє можу доказати, що я невинна, а ви може на другий раз будете осторожнїйші, заким без причини схочете підозрівати женщину, котрої нема кому взяти в опіку. Скоро станемо в Ніцці, підемо зараз до поліциї, і я зажадаю там, щоби мою особу і мої пакунки зревідували як найдокладнїйше. Але відтак мусите і ви поставити доказ, що мали ґерданик при собі", — при сих послідних словах она усьміхнула ся якось неприятно — „а заким доїдемо до Ніцци, будьте ласкаві і не відзивайтесь до мене". — Сказавши то она сїла і обернула ся лицем до вікна а мені здавало ся, що она плаче.

Менї зробило ся якось дуже маркотно. А що, як би я за скорий був в моїм здогадї і помилив ся! Хибаж не могло і так бути, що шкатулка була вже порожна, коли я дістав єї від юбілера? Я по направі ґерданика не видів, шкатулка була вже запакована, коли я єї дістав. Тота пані домагала ся строгої ревізиї, якій не піддалась би нїяка женщина, коли-б була виновата; впрочім висказала сумнїв, чи ґерданик був дійстно в шкатулцї і складала вину на мене, що я єї невинну підозрівав.

Чим більше я так собі розважав, тим прикрійше здавалось менї мое положене. Аж ось побачив ся, що щось сьвітить ся на помості ваґона. Я схилив ся і підоймив то, а то була конодочка, яку мав пес на нашийнику. Летом блискавки шибнула менї гадка до голови, що я в тім знайшов поясненє цілої загадки. Годї було дальше час тратити, бо поїзд в'їзджав вже до Ніцци і в найблизшій хвили міг кондуктор отворити двері. Скорим рухом сягнув я за псом, що спав і вхопив его в свої руки. Пані схопила ся і хотіла не дати пса, але вже було за пізно, бо я зірвав псови нашийник з шиї і став приглядати ся ему до сьвітла. Аж лекше менї відотхнуло ся, бо нашийник мав із середини мав порожне місце, а в нїм був схований украдений ґерданчик! З тріумфом звернув ся я до моеї товаришки подорожі, але двері були отворені, а она вже десь щезла. — — —

Коли я увійшов до Едитової комнати, біг за мною весело малий пудель і ніс на шиї замість свого нашийника ґерданчик з перел. Жінки тої я вже більше не видів.

А тепер вже знаєш, длячого я кажу, що той песик варт був у мене тисячу долярів, коло дістав ся до мене.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний Банк гіпотечний у Львові.

Оповіщене.

На четвертих визначених загальних зборах акционарів ц. к. управ. гал. акцийного Банку гіпотечного, котрі відбули ся 15 падолиста с. р. рішено **побільшити капітал акцийний о 1 міліон зр. а. в. через видане 5000 нових акций по 200 зр. вартости номінальноі з купонами, з котрих перший платний 1 січня 1897 р.**

Виконуючи ту ухвалу, продаємо з висше згаданих 5000 акций, на підставі §. 14 статутів Банку гіпотечного посідачам старих акций:

2500 нових акций по 200 зр., а надто дальших
2500 „ „ „ 360 „

а то 200 зр. на побільшене капіталу акцийного, а 160 зр. на побільшене фонду коренного.

Посідачам старих акций прислугувати буде право першини до побраня

на кождих 8 штук старих акций, одноі новоі акциі по ціні 200 зр.,
а крім того „ „ 8 „ „ „ одноі „ „ „ „ 360 „

Частий не увзглядняє ся.

Право побору належить виконати **в терміні від 1 до 30 грудня 1895 включно,** бо по упливі того речинця, право то цілковито вигасне.

Посідачі старих акций, если хотять користати з того права, мають в терміні від 1 до 30 грудня с. р. зложити свої акциі в касі нашого Інститута, або в філіях наших в Чернівцях, в Кракові і в Терноноли, до остемпльованя і вплатити рівночасно припадаючу належитість і оплату стемплеву по 1 зр. 25 кр. від штуки. Від вплат зложених перед терміном 30 грудня с. р. боніфікувати будемо 5 проц. від сотки в річнім відношеню.

Львів, 15 падолиста 1895.

Ц. к управ. галицкий
АКЦИЙНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ.

105

Для мужчин.

При ослабленю мужескім, хоробі нервів і т. д. сьвідчить мій ц. к. упр. ґальванічний апарат кишеневий, для власного ужитку знамениті услуги. Поручений найліпше через лікарів всіх держав. **Через власти санітарні розслїджений.** Нігде нема нічого подібного. Найкрасший винахід новочасний. Проспект з сьвідоцтвами в куверті за маркою 10 кр.

І. АВҐЕНФЕЛЬД
Електротехнік і властитель ц. к. привілею. **Відень,** IX. Türkenstrasse 4. 63

ІВАН КРІЗЕ

годинникар
у Львові ул. Собіского ч. 4.
поручає свій **склад годинників** женевских, кишеневих париских, подорожних, віденьских стінних і шварцвальдских. 109
Репарациі як найстараннійше і найдешевше виконує.

Інсерати
(„оповіщеня приватні") як для „Народноі Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" принимає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

8

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

$4\frac{1}{2}$% на рік.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджeня для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Смерть щурам!

Смерть щурам! Смерть щурам!

Одинока успішна трутина

на щурі і миші домові і польні

Перевисшає всі дотепер в тім цїли уживані, ділає **убиваючо лише на гризуни** (glires) щурі, миші, кролики. Для людий і звірят домових, як пес, кіт, дріб і т. п. **нешкідлива**. Посилка в пушках по 30, 60 кр. і 1 зр., почтою о 10 кр. більше (за лист, фрахт і опаков.) доконує відворотно

Склад і ляборатория перетворів хемічних
ІВАНА МУХНІКА, маґ. фарм. в Бохни

1 кільоґр. трутини 2 зр., $4\frac{1}{2}$ кільоґр. 7 зр. 50 кр. **Гуртовний склад на Львів: Л. Влодек і А. Краєвский.** Аптики: Канчуга, Медениця, Мільниця, Перемишль: С. Піщнкевич, Рава руска, Сокаль, Варяж, Воинилів, Шлеск: Вульско: С. Гутвиньский, Явоже: А. Яницкий.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всіх дневників

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.